

2023. március 16., csütörtök – Lk 11,14-23

„De ha én az Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, akkor már közel van hozzátok az Isten országa.”

Feltéve, hogy észreveszed. Hogy meg mered látni. Azt, amit nem is olyan egyszerű. Régen sem volt az, de mindig úgy gondoljuk, hogy ma még nehezebb. Mindig azt hisszük, hogy most a legromlottabb a világ, hogy ma már nem látni Isten ujját. Mert nincs is neki. Vagy ha van, hát egészen máshol. A templomban, a szép írásokban... a valódi, körülöttünk örvénylő életben nem igazán található...

Pedig ha ott meg mered látni, akkor mered közel engedni az Isten országát. Sokkal közelebb van, mint gondolnád. Csak éppen vár. Nem erőszakos, neked kell feléje lépned. Vagy éppen csak meglátnod. Különben hiába van ott.

De ezt te is tudod. Minden tudást megkaptunk már. A kérdés: Mire megyünk vele? Mit látsz a történetekben, amelyek körülötted zajlanak? Mint az akkori körülállók: láthatod Belzebubot is benne, vagy éppen Jézust. A te döntésed. Mit akarsz látni? Hogy látod a világot? Mindenki ellenünk van? Vagy úgy, hogy milyen sokan keresnek, még ha sokszor nem is találják a jó utat?

Attól függően, hogy hogyan látsz, egy egészen más világban fogod találni magad. Láss Jézus szemével!

„Halandó: nézlek,
Örökkévalóságunk
köztünk ragyog”
(Fodor Ákos)

Lépj hátrébb, nézz más szemmel, engedd, hogy felvillanjon az a ragyogás...

Vincze Katalin, Szár